

Araştırma Makalesi/Research Article

Tarihî Süreçte Sosyal Bilgiler: Amerika Birleşik Devletleri Örneği

Hülya Çelik* - Taha Şenel**

(ORCID ID: 0000-0003-2207-2104 / 0000-0001-8390-0554)

Makale Gönderim Tarihi

21.11.2022

Makale Kabul Tarihi

22.12.2022

Atıf Bilgisi/Reference Information

Chicago: Çelik, H., Şenel, T., "Tarihî Süreçte Sosyal Bilgiler: Amerika Birleşik Devletleri Örneği", *Vakanüvis-Uluslararası Tarih Araştırmaları Dergisi*, 7/Özel Sayı: Dr. Mahmut Kırkpınar'a Armağan: 1384-1414.

APA: Çelik, H., Şenel, T. (2022). Tarihî Süreçte Sosyal Bilgiler: Amerika Birleşik Devletleri Örneği. *Vakanüvis-Uluslararası Tarih Araştırmaları Dergisi*, 7 (Özel Sayı: Dr. Mahmut Kırkpınar'a Armağan), 1384-1414.

Öz

Temel eğitimden itibaren sosyal bilimlere ilişkin disiplinlerden oluşan konuların öğrenci seviyesine uygun olarak verildiği ve temel amacı etkin vatandaş yetiştirmek olan Sosyal Bilgiler dersi tarihsel süreçte pek çok gelişimsel dönem yaşamıştır. Sosyal Bilgilerin resmi olarak Amerika Birleşik Devletleri'nde ortaya çıktığı 1916 yılına kadar dünyanın çeşitli yerlerinde sosyal bilimlere ilişkin tarih, coğrafya gibi dersler verildiği bilinmektedir. 1916 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nde sosyal bilimlere ilişkin konuların disiplinler arası yaklaşımla bütünleştirilerek verildiği Sosyal Bilgiler dersi ortaya çıkmıştır. Tarih,

* Doç. Dr., Sakarya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, Türkiye, hcelik@sakarya.edu.tr.

Assoc. Prof. Dr., Sakarya University, Faculty of Education, Department of Turkish Language and Social Sciences Education, Türkiye.

** Doktora Öğrencisi, Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sosyal Bilgiler Eğitimi Bilim Dalı, Türkiye, 24tahasenel44@gmail.com.

PhD. Candidate, Sakarya University, Institute of Educational Sciences, Discipline of Social Studies Education, Türkiye.

coğrafya gibi tek disiplinli ders anlayışından çok disiplinli ya da disiplinler arası yaklaşıma geçişte dünyada yaşanan toplumsal ve siyasal gelişmelerin önemli etkisi olmuştur. Bu çalışmada Sosyal Bilgiler dersinin tarihî gelişimi ilk olarak ortaya çıktığı Amerika Birleşik Devletleri'ndeki gelişimsel süreç bağlamında incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Bilgiler, Eğitim Tarihi, Ders, Öğretim.

Social Studies in the Historical Process: USA Sample

Abstract

The social studies course, in which the subjects of social sciences disciplines are given in accordance with the level of the student since basic education and the main purpose is to raise active citizens, has experienced many developmental periods in the historical process. It is known that until 1916, when social studies officially emerged in the United States, courses such as history and geography related to social sciences were given in various parts of the world. In 1916, the Social Studies course emerged in the United States of America, in which subjects related to social sciences were integrated with an interdisciplinary approach. Social and political developments in the world had a significant impact on the transition from a single-disciplinary course understanding such as history and geography to a multi-disciplinary or interdisciplinary approach. In this study, the historical development of the Social Studies course will be examined in the context of the developmental process in the United States, where it first emerged.

Keywords: Social Studies, History of Education, Course, Teaching.

Giriş

Temel amacı öğrencileri geleceğin etkin vatandaşları olarak toplumsal yaşama hazırlamak olan Sosyal Bilgiler dersi sosyal bilimlere ilişkin disiplinlerden oluşmaktadır. Toplumsal gerçekliğe ilişkin olgu ve olayları inceleyen, insan davranışlarını toplumsal ve kültürel yönleriyle ele alan tarih, coğrafya, hukuk, ekonomi, sosyoloji gibi disiplinlerden oluşan sosyal bilimlerin öğretimi önemlidir. Kişi doktor, mühendis, avukat, öğretmen vs. hangi meslekten olursa olsun toplum içinde yaşamak, farklı kültürel ve sosyo-ekonomik geçmişe sahip bireylerle etkileşime girmek, çeşitli durum ve koşullara uyum sağlamak, barışçıl ve

üretken bir yaşam sürmek için belirli toplumsal normlara uymak zorundadır. İlkokuldan itibaren tarih, coğrafya, hukuk, sosyoloji, ekonomi alanında birçok bilgi çok disiplinli ya da disiplinler arası yaklaşımla öğrenci seviyesine uygun olarak Sosyal Bilgiler dersi içinde ele alınmaktadır. Sosyal Bilgilerin bilgi kaynağı yalnızca sosyal bilimlerle de sınırlı değildir. Sosyal bilimlerin yanı sıra fen bilimleri, tüketici konuları, güncel olaylar, çevre, okul yaşamı, günlük yaşam, medya, popüler kültür ve sanat da Sosyal Bilgilerin yararlandığı bilgi kaynakları olarak değerlendirilmektedir.¹

Temel eğitimden itibaren Sosyal Bilgilerin okul müfredatına dâhil olması öğrencinin yaşamındaki önemini de ortaya koymaktadır. Sosyal Bilgiler okul müfredatına tarih, coğrafya, ekonomi, sosyoloji, siyaset bilimi, antropoloji gibi bilimlerin konu içeriğinin bütünleştirilmesiyle veya bağımsız bir ders olarak dahil olmaktadır. Sosyal Bilgiler, öğrencilerin dünyanın farklı toplumlarının nasıl geliştiğini, geçmişte meydana gelen önemli olayları, kalıcı fikirleri, insanların hayatlarını hem yerel hem de küresel bağlamda etkileyen seçkin kişilikleri anlamalarını sağlar. Öğrencilerin farklı toplumların nasıl oluştuğunu, yönetildiğini anlamalarına, çevreleri ve doğal insan yaşamları arasındaki karşılıklı ilişki hakkında bütünsel bir anlayış geliştirmelerine yardımcı olur. Sosyal Bilgiler ayrıca yakın ve uzak çevre hakkında farkındalık oluşturmaya, zaman içinde çeşitli medeniyetlerin nasıl ortaya çıktığını, geliştiğini ve değiştiğini öğretmesi, kavrama, uygulama, analiz, sentez, değerlendirme gibi üst düzey düşünme becerilerini içererek eleştirel düşünce yeteneklerini geliştirmeye yardımcı olması açısından da önemlidir.² Sosyal Bilgiler, farklı kültür ve ideolojilerden oluşan bir dünyada yaşamının faydaları ve zorluklarını öğrenmeleri konusunda öğrencilere katkı sağlar. Demokrasinin hak ve özgürlüklerin önemini yanı sıra farklılıklara saygı duyma ve bir arada barış içinde yaşamının önemini de vurgular. Öğrencilere daha iyi vatandaş olmaları için uygun bilgi, yetenek ve tutum kazandırıp toplumun etkin, sorumlu üyeleri

¹ Ahmet Doğanay, "Sosyal Bilgiler Öğretimi". *Hayat Bilgisi ve Sosyal Bilgiler Öğretimi*. C. Öztürk & D. Dilek (Ed.), Pegem A, Ankara, 2003, s. 19.

² Tanushree Dhandhania, "The Importance Of Social Studies In The School Curriculum", 2016.

olmalarını hedefler. Dolayısıyla Sosyal Bilgilerin okul müfredatına dahil edilmesinin öğrencilerin çok yönlü eğitimi açısından öneminin büyüktür.

İlkçağlardan günümüze sosyal bilimlerdeki gelişimler Sosyal Bilgiler alanının da gelişimine katkı sağlamıştır. Her ne kadar Sosyal Bilgiler, sosyal bilimleri kapsayan bir ders olarak ilk kez 1916 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nde ortaya çıksa da ilkçağlardan itibaren Sosyal Bilgilerin içeriğini oluşturan tarih, coğrafya, felsefe vb. konuların Antik Yunan, Roma, Mısır, Mezopotamya, Çin ve Hindistan gibi uygarlıklarda verildiği bilinmektedir. ³ Örneğin Atina'da ve Çin'de felsefe, Roma'da hukuk, Sümerlerde coğrafya eğitimi ön planda olmuştur. Yine de Sosyal Bilgilerin kapsamına giren derslerin okul programlarına girişinin büyük oranda 19. yüzyılda Batı Avrupa ve Kuzey Amerika ülkelerinde olduğu söylenebilir.⁴

Dünyanın neresinde olursa olsun Sosyal Bilgilerin gelişimi, içinde bulunduğu toplumun siyasal ve sosyal değişimlerinden etkilenmiştir. Sosyal Bilgilerin günümüzdeki anlamıyla ilk ortaya çıktığı yer olan Amerika Birleşik Devletleri'nde söz konusu ders de çok sayıda gelişimsel dönem geçirmiştir. Bu değişimler Sosyal Bilgilerin dünyadaki gelişimi bağlamında değerlendirilebilir. Yüzyıldan fazla geçmişi olan Sosyal Bilgiler dersi gerek içeriği gerekse amaçları açısından gelişimini sürdürmektedir. Sosyal Bilgileri daha iyi kavrayabilmek için tarihsel arka planı bilmek faydalı olacaktır. Bu makalede geçmişten günümüze Sosyal Bilgilerin tarihsel gelişimi ilk ortaya çıktığı ülke olan Amerika Birleşik Devletleri bağlamında *Sosyal Bilgilerin Ortaya Çıkışı, II. Dünya Savaşı ve Sosyal Bilgiler, 1950-1968 Soğuk Savaş ve Uluslararası Rekabetin Sosyal Bilgilere Yansımaları, 1968-1980 Sosyal Bilgilerde Vatandaşlık Eğitimi Dönüş, 1980-2003 Sosyal Bilgilere Yoğun Eleştiriler* başlıkları altında ele alınacaktır.

³ Bilgili, "Geçmişten Günümüze Sosyal Bilimler ve Sosyal Bilgiler", 2013; Özmen, "Dünyada Ve Ülkemizde Sosyal Bilgiler" 2015; Dünder, "Sosyal Bilgilerde İçerik ve Temel Kavramlar", 2018.

⁴ Cemil Öztürk, "Sosyal Bilgiler: Toplumsal Yaşama Disiplinler Arası Bir Bakış" *Hayat Bilgisi ve Sosyal Bilgiler Öğretimi: Yapılandırmacı Bir Yaklaşım*. Ed. C. Öztürk, Pegem A, Ankara 2006, s. 43

Sosyal Bilgilerin Ortaya Çıkışı

Amerika’da Koloniler döneminde eğitim, temelde dinî yapıdaydı. Tarih ve coğrafyayı içeren seküler konular ve sonrasında Yunan klasik metinleri, Latin gramer okullarının başlangıcına kadar öğretilmiyordu.⁵ 1746 yılına kadar Sosyal Bilgiler eğitimi herhangi bir görünür destek kazanamadı. Hem Benjamin Franklin ve hem de Thomas Jefferson aydın bir vatandaşlık için eğitimin daha seküler ve uygulamalı olması inancıyla tarih, coğrafya ve vatandaşlığın çalışılmasını uygun buldular. 1800’lerin başında vatanseverliğin telkinine okul müfredatının milliyetçi dayanağı eşlik etti, böylece Amerikan tarihi, Sosyal Bilgiler programında bugün bile sarsılmaz bir konumda olan yerini aldı. 1850’lerin ortalarında Amerikan halk eğitiminin kurucusu Horace Mann, Amerika’nın kıyılarına gelen göçmenlerin sosyalleşmesi için özgür, evrensel bir halk eğitimini savundu.⁶ Amerikan tarihi, vatandaşlık ve coğrafyanın öğretimini göçmenlerin toplumsallaşması için önemli araçlar olarak gördü. 19. Yüzyıl boyunca bu konuların önemi ve popülerliği devam etti. İç Savaş öncesi vatandaşlık eğitimi öncelikle milliyetçi ilkelerin takdirine veya milliyetçi değerlerin aşılmasına odaklandı. Öğretmenlerin inisiyatifiyle seçilen ders kitapları öğretilenlerin de başlıca belirleyicisiydi.

1884 yılında Amerikan Sosyal Bilimler Derneği’nin (ASSA) bir yan kuruluşu olarak ortaya çıkan Amerikan Tarih Derneği (AHA), devlet okullarında tarih çalışmalarını teşvik etmek için örgütlendi.⁷ Derneğin zaman içinde üye sayısı artmış, 1889’da federal hükümet tarafından tarihsel çalışmaların teşvik edilmesi, tarihî el yazmaların toplanması, korunması misyonuyla görevlendirilmiştir.⁸ Tarih öğretimi, Amerikan Tarih Derneği (AHA) için bir öncelik olmasa da bazı kurucuları okullarda ve kolejlerde tarih öğretmiş, kuruluşundan kısa bir süre sonra da üniversite seviyesinin altındaki tarih müfredatına dahil olmuştur.

⁵ John J. Cogan “Social Studies: Past, Present, Future”, *Educational Leadership*, 1976, s. 293.

⁶ Cogan, a.g.e., s. 294.

⁷ Virginia A. Atwood, “A Historical Perspective of Social Studies” *Journal of Thought*, 17(3), 1982, s. 8.

⁸ Anne-Lise Faye Halvorsen, *The Origins and Rise of Elementary Social Studies Education, 1884 to 1941.*, The University of Michigan Yayınlanmamış Doktora Tezi, 2006, s. 41-42.

Amerikan Tarih Derneği (AHA) Onlu Komite Raporu olarak bilinen çalışmaya katkı sağlamak için Ulusal Eğitim Derneği (NEA) tarafından davet almıştır.⁹ Tarih eğitiminin ders kitabı, ezber ve öğretmen merkezli yapısı 19. yüzyıl süresince eleştirildi. Hem program yapısı hem de öğretim yöntemi üzerine yorumlar yapıldı. Öğretim programı açısından Antik Çağ Uygarlıkları Tarihi, Avrupa Tarihi, Latin ve Yunan Edebiyatı ile ilgili derslerin vatandaşlık becerilerini sağlama yönünden faydaları tartışıldı. Öğretim yöntemi açısından öğrencinin ders kitabı ve ezbere dayanan sistemde pasif konumu, anlatım yöntemiyle işlenen dersin verimliliği sorun olarak görüldü. Amerika Birleşik Devletleri'nde Onlu ve Yedili komite çalışmaları ile tarih eğitiminin nasıl verilmesi gerektiğine ilişkin fikirler ortaya atıldı. 1892'de müfredatla ilgili tavsiyelerde bulunmak üzere toplanan Onlu Komite öğrencileri hayata ve üniversite yaşamına hazırlamak için hangi konuların öğretilmesi gerektiğini belirlemeyi amaçlamıştır.¹⁰ Amerikan Ulusal Eğitim Derneği (NEA) tarafından kurulan ve ortaöğretim kademesindeki okul programları üzerinde yoğunlaşan Onlu Komitenin önerisine göre tarih dersi beşinci sınıftan başlayarak on ikinci sınıfa kadar sekiz yıllık süreçte verilmeli, yedinci ve on birinci sınıflarda ağırlıklı olarak Amerikan Tarihi, Yunan ve Roma Tarihi, Fransız ve İngiliz Tarihi yer almalıydı.¹¹ Raporun "Tarihte Metotlar" başlığında tarihin yalnızca tarih sevgisi taşıyan öğretmenler tarafından değil, aynı zamanda tarihi farklı yöntemlerle öğretebilen öğretmenler tarafından verilmesi; öğrencilerin ders kitabı dışında kaynaklara da yönlendirilmesi; tarihin İngilizce ile yakından ilgili olduğu, dolayısıyla tarihî metinler, şiirler, romanlar, biyografiler ve metinlerin incelenmesi gerektiği vurgulanmıştır.¹²

Onlu Komite Raporunun onaylanmasının ardından Amerikan Tarih Derneği (AHA) 1896 yılında lise düzeyinde tarih öğretimini araştıran profesörlerden oluşan Yedili Komite kurmuştur. Yedili Komite lise düzeyinde tarih öğretiminde "Dörtlü Blok" adı verilen İlkçağ (9. Sınıf),

⁹ Halvorsen, a.g.e.,s. 54.

¹⁰ Katherine Assante Perrotta, Chara Haeussler Bohan, "More Than A Feeling: Tracing The Progressive Era Origins Of Historical Empathy In The Social Studies Curriculum, 1890–1940s" *The Journal of Social Studies Research*, 42, 2018, s. 29.

¹¹ Sümer Aktan, Nevin Saylan, "Bir öğretim alanının doğuşu: ABD'de sosyal bilgilerin gelişimi (1893-1916)". *Journal of Social Studies Education Research*. 4(2), 2013, s. 62.

¹² Report of the Committee of Ten on Secondary School Studies,1894 s. 164.

Orta Çağ ve Modern Çağ Tarihi (10. Sınıf), İngiliz Tarihi (11. Sınıf) ve Amerikan Tarihi ve Sivil Yönetim (12. Sınıf) olmak üzere dört dönemlendirme önermiştir.¹³ Komite üyelerinden Profesör Salmon müfredatta lise öncesi tarih öğretiminde 5. Sınıflar için Yunan Roma Tarihi, 6. Sınıflar için Orta ve Modern Zamanlar, 7.sınıflar için İngiliz Tarihi, 8. Sınıflar için de Amerikan Tarihi verilmesi tavsiyesinde bulunmuştur.¹⁴ Yedili Komite ilk defa tarihin sosyal eğitimde, özellikle yurttaşlık eğitimindeki rolüne dikkat çekmiş, önceki uygulamalardan farklı olarak sadakat ve vatansverlik temasından, modern dönemlerin vatandaşlığına geçiş sürecinde tarihin anahtar rolüne vurguda bulunmuştur.¹⁵ Yedili Komitenin raporu programda ilk çağ konularına fazla yer vermesi, önerilerin çok da somut olmaması, derslerin kaynaşık yapısı gibi konularda eleştirilmiştir.

1900-1916 yılları arasındaki dönemde teorisyenler Sosyal Bilgiler için gerekçeler sunmuşlardır.¹⁶ İlerlemeci eğitim anlayışının da etkisiyle Sosyal Bilgilerde etkin vatandaşlık eğitiminin gerçekleştirilmesi amaçlanmıştır. Sosyal bir grubun üyesi olarak insanın modernitenin yarattığı konu ve problemlerle de başa çıkması gerekmiştir. Dolayısıyla yeni ilerlemeci Amerikan müfredatı yalnızca geçmişe odaklanmayacak, aynı zamanda insanın çağdaş toplumsal yönlerine ilişkin ihtiyaçlarını da karşılamaya çalışacaktı. Thomas Jesse Jones ve Arthur Dunn modern problemlerin vatandaşlık eğitiminin odak noktası olabileceği fikrini öne sürmüşler, David Snedden'in öncülüğünde eleştirmenler de Sosyal Bilgilerin tarih merkezli müfredat yerine geçmesi gerektiği fikrini savunmuşlardır. 1916 yılında Ulusal Eğitim Birliği Sosyal Bilgiler öğretimini etkileyecek bir rapor yayınlamış ve mevcut programları şu açılardan eleştirmiştir:¹⁷

- Olayların ezberlenmesine çok fazla vurgu yapılması
- Konular ya da vurgularda sıklıkla yer alan hatalar
- Dünyanın büyük bir kısmının göz ardı edilmesi

¹³ Halvorsen, a.g.e., s. 67.

¹⁴ A.g.e., s. 70.

¹⁵ Aktan ve Saylan, a.g.e., 2013, s. 63.

¹⁶ David Warren Saxe, On the alleged demise of socialstudies: the eclectic curriculum in times of standardization-a historicalsketch. *International Journal of Social Education*, 18(2), 2004.

¹⁷ Cogan, Social Studies: Past, Present, Future , 1976, s. 294.

- Tarih ve coğrafya disiplinleri tarafından yönlendirilmesi
- Sınırlı bir anlayış derinliği geliştirmesi
- Bağımsız bir araştırma yeteneği geliştirmemesi
- Çok fazla açıklayıcı, anlatıma dayalı öğretim yöntemine dayanması

1916 yılında Ulusal Eğitim Birliğinin girişimiyle oluşturulan Sosyal Bilgiler Komitesi Thomas Jesse Jones başkanlığında toplanmış ve bir rapor yayınlamıştır. Raporun ilk bölümünde Sosyal Bilgilerin tanımı “sosyal grubun bir üyesi olarak bireyin ve toplumun nasıl geliştiğini ve düzenlendiğini anlamak amacıyla doğrudan ilgili konu alanı” olarak verilmiştir. Sosyal Bilgilerin amacı ise “toplumsal verimlilik bağlamı içerisinde bireyin toplum ve iş hayatında olabildiğince etkili ve üretken olmasını sağlamak” olarak belirtilmiştir. Dersin içeriğine ilişkin şu açıklama yapılmıştır:¹⁸

“Sosyal Bilgiler, diğer çalışma alanlarından toplumsal amaçtan ziyade toplumsal içerik olarak farklıdır. Modern eğitimin temel dayanağı toplumsal etkisidir. Bütün alanlardaki eğitim buna katkıda bulunmalıdır. İçeriğinin doğasından dolayı Sosyal Bilgiler toplumun bir üyesi olan bireyin yetişmesi için özel olanaklar sağlar. Sosyal Bilgiler farklı insan toplumlarını da içine alan iyi niyet ve adalet duygusuyla “dünya topluluğu” algısını geliştirmelidir.”

Sosyal Bilgilerin ilk tanımında konu alanının insan toplumu ve organizasyonu ile toplumsal grupların bir ögesi olarak insan olduğu anlaşılmaktadır. 1916’da yapılan bu ilk tanım Sosyal Bilgilerin esnek ve eklektik yapısının çıkış nedeni olarak da görülmektedir. Bu raporla başlayan Sosyal Bilgilerin Amerika Birleşik Devletlerindeki gelişimi John Dewey’in ilerlemeci eğitim anlayışından özellikle Sosyal Bilgilerin öğrencileri gerçek yaşama hazırlaması gerektiği noktasında etkilenmiştir.¹⁹ 1916 yılında ABD’de Ulusal Eğitim Birliğinin Sosyal Bilgiler Komitesi ve Amerikan Hükümetinin desteği ile okullarda Sosyal Bilgiler adıyla dersler vermeye başlanmıştır.

¹⁸ David Warren Saxe, *Social Studies in Schools: A History of the Early Years*. State University of New York Press, Albany, 1991, s. 204.

¹⁹ Mehmet Açıkalın, *Araştırmaya Dayalı Sosyal Bilgiler Öğretimi*, Yeni İnsan Yayınevi, İstanbul, 2017, s. 14.

1921’de Sosyal Bilgileri teşvik eden Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyi (NCSS) kurulmuş, konseyin kurulması Sosyal Bilgileri daha kurumsal bir ders ve öğretim alanı haline getirmiştir. Konsey, düzenlediği kongreler, yayınladığı dergilerle günümüzde de Sosyal Bilgiler alanına etkili bir şekilde hizmet vermektedir. *Social Education, Social Studies and Young Learner, Theory and Research in Social Education, Journal of International Education* konseyin başlıca yayın organlarıdır.

Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyi’nin kurulmasının ardından yayınevleri de desteğini göstermiş alana ilişkin ders kitabı ve materyaller sunmuşlardır. Harold Rugg, 1930’lu yıllarda bilimsel temelli Sosyal Bilgiler serileri yayınlamıştır. Yine aynı yıllarda Sosyal Bilgilerin hükümet politikası olarak varlığı daha da etkili olmuştur. Bu dönemlerde Sosyal Bilgiler karşıtlığı da önemini kaybetmiştir. Amerikan Tarih Derneği de Sosyal Bilgileri desteklemiştir. 1930lu yıllarda Sosyal Bilgiler eğitimi etkileyen önemli bir gelişme de Stanford Üniversitesinden Prof. Dr. Paul Hanna’nın ilköğretimin altıncı sınıfını içine alan “genişleyen topluluklar modeli” dir. Söz konusu model Sosyal Bilgiler literatürüne “genişleyen çevre yaklaşımı” adıyla girmiş ve geniş bir uygulama alanı sahası bulmuştur.²⁰

Tablo 1’de Amerika Birleşik Devletleri’nde Sosyal Bilgiler alanında 1900 ile 1930’lu yılları arasında gerçekleşen önemli olaylar yer almaktadır:²¹

Tablo1- Sosyal Bilgilerde Dönüm Noktaları (1900-1930’lar)

1900-1916	Teorisyenler sosyal bilgilere gerekçe sundular, mevcut müfredatı eleştirdiler.	Thomas Jesse Jones ve Arthur Dunn modern problemlerin vatandaşlık eğitiminin odak noktası olabileceği fikrini ortaya attı. Eleştirmenler, David Snedden’in öncülüğünde Sosyal Bilgilerin tarih merkezli
-----------	--	---

²⁰ Öztürk, a.g.e., s. 2006, s. 44.

²¹ Saxe, a.g.e., 2004, s. 101.

		müfredat yerine geçmesini savundular.
1913-1916	Sosyal Bilgilerin taslağı: Ulusal Eğitim Birliğinin Sosyal Bilgiler Komitesi	Amerikan hükümetinin desteği ile Amerikan okullarına Sosyal Bilgiler dersi girdi.
1921	Sosyal Bilgileri teşvik etmek için organizasyon kuruldu.	Harold ve Earl Rugg, Edgar Dawson Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyini (NCSS) kurdu.
1922-1930'lar	Yayınevleri Sosyal Bilgileri desteklemek için ders kitabı ve materyaller sundu.	Harold Rugg bilimsel temelli Sosyal Bilgiler serilerini yayınladı.
1922-1930'lar	Sosyal Bilgiler, hükümet politikası olarak kabul edildi. Devlet kurumları ve yerel okul bölgeleri Sosyal Bilgiler programını resmi müfredat olarak oluşturdular.	İki eyalet öncü oldu: New Jersey 1917'de ders önerdi. Pensilvanya 1921'de devlet düzeyinde Sosyal Bilgiler ofisi açtı.
1926-1932	Sosyal Bilgiler karşıtlığının önemi azaldı.	Sosyal Bilgileri okul konusu olarak kabul eden Amerikan Tarih Derneği tarafından Sosyal Bilgiler yasallaştı. Amerikan Tarih Derneği Sosyal Bilgileri vatandaşlık eğitiminin asıl müfredat aracı olarak geliştiren Sosyal Bilgiler komisyonunun sponsoru oldu.

Buna göre yirminci yüzyılın başından 1930'lu yıllara kadar olan tarihî süreçte Amerika Birleşik Devletleri'nde Sosyal Bilgilerin dönüm noktaları olarak Sosyal Bilgilerin tarih merkezli müfredat yerine geçmesi,

Amerikan hükümetinin desteği ile Amerikan okullarına Sosyal Bilgiler dersinin girmesi, Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyinin (NCSS) kurulması, bilimsel temelli Sosyal Bilgiler serilerinin yayınlanması, Sosyal Bilgilerin hükümet politikası olarak kabul edilmesi, Sosyal Bilgiler karşıtlığının öneminin azalması gösterilebilir.

II. Dünya Savaşı ve Sosyal Bilgiler

İkinci Dünya Savaşı'ndaki rolü ve etkisi göz önünde bulundurulduğunda böyle bir savaştan Amerika Birleşik Devletleri'nin siyasi anlamda olduğu kadar sosyal ve kültürel alanda da etkilenmesi kaçınılmazdır. Özellikle ülkedeki eğitim ve bunun önemli bir parçası olan müfredatlarda savaşın önemli etkileri olmuştur. Sosyal Bilgiler programında İkinci Dünya Savaşı yıllarında kahramanlık temasına daha fazla vurgu yapılmış²², özellikle vatandaşlık eğitimi ön plana çıkmıştır. Savaş sırasında Amerikan tarihine büyük ölçüde odaklanılsa da siyaset bilimi ve vatandaşlık konuları da gündemdedi. Örneğin Erling M. Hunt tarafından derlenen 14. Yıl kitabı²³, *Yeni Dünya İçin Vatandaşlar* (Citizens for New World) başlıklı kitapta barış, uluslararası örgüt ve Birleşmiş Milletler, savaş sonrası dünyanın sorunları konularına odaklanılmıştır. Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyi (NCSS) tarafından tasavvur edilen vatandaşlık eğitimi, uluslararası anlayışa dayanıyordu. Amerikalı eğitimciler savaş sırasında Nazizm ve faşizme karşı yürütülen mücadelede ülke içinde demokrasinin güçlendirilmesi gerektiğini vurguluyorlardı. Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyi 16. Yıl kitabı vatandaşlık için değerleri incelemeyi, tüm çoğunluk ve azınlık gruplarının Amerikan yaşamına tam olarak katılımını, toplum için daha iyi insan ilişkilerini teşvik etmeyi bilimsel bulguları paylaşmayı ve eleştirel düşüncüyü geliştirmeyi içeren gruplar arası ve kültürler arası eğitimi savunuyordu.²⁴ İkinci Dünya Savaşının sona ermesi genel eğitime ilgiyi yeniden gündeme getirmiş, bu durum Soğuk Savaşın başlamasıyla birlikte Sosyal Bilgileri de doğrudan etkilemiştir.

²² Bilgili, a.g.e.,2008.

²³ Erling M. Hunt, *Citizens for a New World*, National Council for the Social Studies Washington D.C 1944.

²⁴ Hilda Taba ve William Van Tils, *Democratic Human Relations: Promising Practices in Intergroup and Intercultural Education in the United States*, NCSS, Washington DC,1945,s. 352.

1950-1968 Soğuk Savaş ve Uluslararası Rekabetin Sosyal Bilgilere Yansımaları

Amerika Birleşik Devletleri'nde İkinci Dünya Savaşı'nın ardından 1950'lere gelindiğinde vatandaşlık eğitimi ekseninde bir Sosyal Bilgiler anlayışı sorgulanmaya başlandı. Eleştirmenler mükemmelliği hedeflemek yerine sosyal konular üzerine odaklanıldığı için genel olarak Avrupa'daki okullardan özelden de SSCB okullarından geri kalındığını öne sürmüşlerdir.²⁵ Bu süreçte Sosyal Bilgiler kavramı tartışmaya açılmış, sosyal bilimlerin başlı başına branşlar halinde müfredatlara dahil edilmesi gerektiği, branşlardaki akademik derinliğin sağlanmasının okulların eğitim kalitesini yükselteceği beklentisi dile getirilmiştir. Bu görüşlerin şekillendirdiği müfredat projeleri SSCB'nin 1959' da Sputnik uydusunu fırlatması ile güçlü bir şekilde destek görmeye başlamıştır. Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyi (NCSS) ve Amerikan Tarih Derneği (AHA) de sosyal bilimler disiplinlerine ve akademik olarak daha yetenekli olan öğrencilere öncelik verilmesi konusundaki eğilimi için harekete geçmiştir. Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyi (NCSS) öğrencilerin akademik seviyelerine uygun olarak eğitim almalarını, öğretmenler için ise sosyal alanda çalışmalardan ziyade akademik alanda eğitimi teşvik etmiştir. Genel bir ilke olarak da adayların öğretmenlik mesleğine girerken asgari gereklilik olarak Sosyal Bilgilerin alt disiplinlerinden birinden yüksek lisans derecesine sahip olması gerektiğini savunmuştur.²⁶ 1916 Ulusal Eğitim Derneği (NEA) raporuna dayanarak hazırlanan müfredatın 1950'lerin gerekliliklerine cevap veremediği, Amerikan tarihinin aktarılmasında yetersiz olduğu, öğretmenlerin disiplinlerden ziyade iyi vatandaş yetiştirmeye odaklandıkları konularında da eleştiriler olmuştur. Eleştirmenlere göre vatandaşlık tutumları sınıfta öğretilemediğinden öğrenciler disiplinlerin ön plana alınmasıyla gerçekler ve fikirlerle tanışmalı, nasıl düşüneceklerini öğrenmelidir.²⁷

Her biri kendi amacı olan akademik disiplinleri yeni müfredatlarla sunmak yerine Sosyal Bilgilerin kendi bütünlüğü içerisinde kendi başına bir disiplin haline gelmesi gerektiğini savunan uzmanlar, disiplinleri

²⁵ Hazel Whitman Hertzberg, Social studies reform 1880-1980, SSEG Publications, Brodway, 1981, s. 85.

²⁶A.g.e, s. 92.

²⁷A.g.e, s. 99.

öğrencilerde bir düşünme biçimini yerleştiren bir değerler kalıbı olarak tanımlamışlardır. Uzmanlara göre sosyal bilimlerin ayırt edici görevi “gençleri zorlu da olsa kendilerini mükemmelleştiren bir toplum haline getirmek” olmalıdır.²⁸ Bu fikirlerle hazırlanan müfredat projeleri 1960’larda Sosyal Bilgiler reformunun önemli bileşenleri olmuşlardır. Büyük ölçüde yerel üniversitelerde ve kolejlerde çalışan disiplinlerden bilim adamları tarafından yönetilen, geleneksel okul derslerine odaklanan ve özel vakıflar tarafından finanse edilen projeler 1950’lerin eleştirilerine yanıt olarak şekillenmişlerdir. Örneğin *Social Education* dergisinin Nisan 1965 sayısındaki makalelerinde Edwin Fenton ve John M. Good Sosyal Bilgiler Projelerini tartışmışlardır.²⁹ Projelerin çoğunun bireysel disiplinlerin yapısının ve/veya temel sosyal bilim kavramlarının tanımlanması, keşif veya tümevarım yoluyla öğretim ve öğrenme, tarihçilerin ve sosyal bilimlerin araştırma biçimlerinin kullanılması, birikimli, sıralı öğrenmeyi inşa etme girişimi, herhangi bir fikrin herhangi bir yaşta herhangi bir çocuğa bir şekilde başarılı bir şekilde öğretilbileceği fikri, sosyal bilimler kadim disiplinlerinde (tarih, coğrafya ve yurttaşlık) başarılı olma, çok çeşitli yeni görsel-işitsel materyallerin yaygınlaşması ve büyük ölçüde deneysel sınıflarda alan araştırmalarıyla öğretmen katılımının sağlanması gibi konulara odaklandığını belirtmişlerdir.

Ancak 1967’ye gelindiğinde sayıları 50’yi geçen müfredat geliştirme projelerinin yeni Sosyal Bilgiler müfredatının ilkelerini gerçeklere dönüştürme süreci oldukça zorlu görünmekteydi. Bu süreçte sosyal bilimlere oluşturan disiplinlerin özlerinin damıtılırken disiplinlerin birbirlerinden ayrı tutulması da özel bir çaba gerektiriyordu.³⁰ Sosyal bilimlerin akademik öğretiminin vurgulandığı bu dönem, aktif olarak yaparak-yaşayarak öğrenilen vatandaşlık eğitimi anlayışına dair çabaların göz ardı edilmesine yol açmıştır. Birkaç yıl önce Sosyal Bilgiler öğretmenlerinin en çok üstünde durdukları alanlardan olan vatandaşlık eğitimi ve demokrasinin sorunları gibi derslerin somutlaştırılması çabaları bu süreçte gittikçe azalmıştır. Okul için icat edilen tek Sosyal Bilgiler dersi olan vatandaşlık eğitimi fark edilebilir bir yapıya sahip

²⁸ A.g.e, s. 103.

²⁹ Edwin Fenton, John M Good,. “Project Social Studies:A Progress Report,” *Social Education* 2 April 1962 1962.

³⁰ Hertzberg, a.g.e, s. 111.

olamamıştır. Vatandaşlık dersi daha çok “sorgulama”, “problem çözme” ve “eleştirel düşünme” becerilerinin bileşeni gibi görülmüştür. Yeni müfredat proje uygulamalarının özellikle de “yavaş öğrenen öğrencileri” zor durumda bırakması, akademik olarak başarılı öğrencilere yönelik görünmesi olumsuz bir yön olarak dikkat çekiyordu. Öğretmenler tarih, coğrafya gibi dersleri işlerken daha fazla materyale ihtiyaç duymuşlardır. Bu materyallerin kullanımı konusunda da yeniden eğitim almaları gerektiği ortaya çıkmıştır.

1968-1980 Sosyal Bilgilerde Vatandaşlık Eğitimine Dönüş

1960’ların sonlarına gelindiğinde toplumsal krizler, ırk ayrımcılığı, soğuk savaşın sıcak savaşa dönüştüğü Vietnam savaşının ABD’deki yansımaları düzeni sarsmaya başlamıştır.³¹ 1968’de Fransa’da başlayan gençlik hareketleri ABD’ye sıçramış, Columbia Üniversitesindeki olaylar ve Chicago’daki savaş karşıtı öğrencilere uygulanan polis şiddetinin sonuçları ciddi değişimleri getirmiştir. Bu süreç 1950’li yıllardan beri süregelen “Yeni Sosyal Bilgiler” hareketinin önemseydiği sosyal bilimlerin alt disiplinlerinin öncelenmesi anlayışının yerine Sosyal Bilgiler eğitiminin yeniden öğrencileri yaşadıkları ve gelecekte yaşayacakları dünyanın sorunları ile ilgilenen vatandaşlık eğitimine yönlendirmiştir.

“Yeni Sosyal Bilgiler” anlayışında müfredat materyallerinin uygulayıcısı olarak hâkim konumda olan öğretmenlerden bazıları bu süreçte “öğrenci gücü” iddiasına savunmacı bir tavırla tepki göstermişlerdir. Diğer taraftan öğrencilerin hoşnutsuzluklarını daha “yapıcı” kanallara yönlendirmeye çalışan bazı öğretmenler ise müfredatlarını ve öğretim yöntemlerini yeni taleplere göre ayarlayarak öğrencilerle el ele vermişlerdir. Bu değişim sonucunda 1950lerdeki akımın hedeflediği “akademik araştırmacı” olarak öğrencinin yerini bireysel veya grup kimliği arayışındaki “sosyal aktivist” öğrenci almıştır.³² Bu dönemin önemli gündemlerinden birisi olan siyahi insanların yaşadığı ırkçılık sorunu da Sosyal Bilgilerin gündemine girmiştir. Uzmanlar dönemin ruhuna uygun olarak siyahi öğrencilerin ırkçılığı sorgulamaya teşvik edilmesini, topluma katkılarının vurgulanarak okula

³¹ Gini Holland, *The 1960s.*, Lucent Books, 1999.

³² Hertzberg ,a.g.e, s. 122.

ve topluma karşı olumlu tutumlar geliştirmesinin sağlanmasını ve kimlik arayışının teşvik edilmesini önermişlerdir.

Bu döneme uygun yeni bir vatandaşlık eğitimi anlayışının geliştirilmesini öneren John J. Patrick, 1969'da “yeni sosyal bilimler çizgileri” doğrultusunda yurttaşlık eğitiminde reform çağrısında bulundu.³³ Bu düşüncesini savunurken mevcut yurttaşlık eğitimi programlarının lise öğrencilerinin siyasi tutumları, değerleri ve inançları üzerinde çok az veya hiç etkisi olmadığını öne süren siyasi toplumsallaşma yaklaşımına değindi. Patrick ayrıca alt sınıf öğrencileri arasındaki “yabancılaşma, otoriterlik ve siyasi “etkililik” eksikliğine de işaret etti. Mevcut vatandaşlık eğitimi anlayışında “uyum” üzerinde çok fazla vurgu olması ve politik gerçekler ile istenen yurttaşlık eğitiminin içeriği arasında belirgin fark öne çıkıyordu. Patrick'in çözümü, öğrencileri aktif olarak bilgi arayışına dahil eden “pedagojik stratejiler” kullanarak yurttaşlık eğitiminin “davranışsal ve sosyal bilimlerden temel kavramlar” etrafında yeniden düzenlenmesiydi. Patrick'in hedeflediği vatandaşlık dersi, doğası gereği “kozmpolit” idi, daha fazla siyasi hoşgörü ve karmaşıklık ve daha fazla siyasi etkinlik ve aktivizm içeriyordu. Patrick, öğrencilerin sosyal bilimlere çalışarak “siyasi olarak ilgili deneyimleri” daha güçlü bir şekilde yorumlayabileceklerini ve siyasi meselelerle daha yeterli bir şekilde başa çıkabileceklerini savundu. Demokrasinin temel koşulu olarak bilgili ve “politik olarak etkili” bir vatandaşlık anlayışı olan toplum ideali ile bu hedefin tutarlı olduğuna inanıyordu. Daha fazla siyasi hoşgörü, siyasi etkinlik ve gelişimin talep edildiği bu dönemde şekillenen Sosyal Bilimler anlayışı ulusal sadakatın ve ulus devletin öne çıkmayacağı bir dünya tasavvuru yaratıyordu.

Vatandaşlık eğitimini değerlendirmek üzere 1970'lerin başında yapılan anketler, öğrencilerin yalnızca yüzde on dördünün vatandaşlık hakkında görüşlerini öğretmenlerden ve okullardan aldıklarını gazeteleri, dergileri ve televizyonu asıl bilgi kaynağı olarak gördüklerini ortaya çıkarmıştır.³⁴ “Seçme özgürlüğü” nü ancak siyasi görüşlerini diğer görüşteki öğrencilere karşı savunarak öğreneceklerini düşünüyorlardı. Bu durum öğrencilerin güncel meseleleri

³³ Patrick, “Implications of Political Socialization Research for the Reform of Civic Education”, 1969. *Social Education*, 33, January 1969, ss. 15-21

³⁴ Hertzberg, a.g.e ,s. 128-129.

değerlendirmede resmi ders içeriklerini yeterli bulmadıklarını, gösteriyordu. Vatandaşlık eğitiminde resmi öğretim anlayışının yerini siyasi sorgulama ve siyasi eylem alternatiflerinin uygulanması ile vatandaşlık becerilerinin kazanılmasına bırakmıştı. Okul bir laboratuvar haline getirilerek bu iki etkinliğin birbirine bağlanacağı vaka çalışmaları vatandaşlık öğretiminin yeni uygulama alanıydı. Bu dönemin Amerikan Sosyal Bilgiler eğitimine kattığı yeniliklerden birisi de güncel bazı konuların reformlar ile müfredatlarda yer bulmaya başlaması olmuştur. Reform duyarlılıkları sorunlar ve krizler üzerine oluşmuştur. Bu sosyal konular arasında kentleşme, çevrecilik, nüfus, fütürizm, kadın çalışmaları ve özellikle Afrika ve Asya’da alan çalışmaları vardı.

Müfredat yönergelerinde; yerelde “ekonomik adaletsizlik, çatışma, ırkçılık, sosyal düzensizlik ve çevresel dengesizlik” ve ek olarak “yoksulluk, savaş ve nüfus” yer almıştır. Programa göre içerikler, öğrencilerin ait oldukları ve olmadıkları kültürel, ırksal, dini ve etnik grupların yoğun ve tekrarlayan çalışmalarını içermeli ve kendilerinin dışındaki ırksal ve etnik grup üyeleriyle temas için fırsatlar sunulması gerektiği yer almaktadır.³⁵ Programın en yakın okul topluluğunun gerçekleri üzerine inşa edilmesi ve okul içinde ve dışında “gerçek sosyal dünyaya katılımı” vurgulaması beklenmektedir. Öğretim sürecinde “etkisiz” olması ve “özgür bir toplumun ilkeleriyle bağdaşmaz” olduğu gerekçesiyle sadece telkin kullanımından kaçınılması gerektiği de ifade edilmiştir.

Bu dönemde Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyinin (NCSS) yayınladığı yıllıkların başlıkları da Sosyal Bilgilerin değişen yapısını gösterir niteliktedir:³⁶

1968— Sosyal Bilgilerde Uluslararası Boyutlar

1969— Sosyal Bilgiler Program Gelişimi: Görüşler ve Problemler

1970— Coğrafyaya Odaklanma: Anahtar Kavramlar ve Öğretim Stratejileri

1971— Değer Eğitimi: Gerekçe, Stratejiler ve Süreçler

³⁵ A.g.e,s. 133.

³⁶ Paul E. Binford, “The Radical Reforms: A Historic Shift in The National Council For Social Studies” *American Educational History Journal*. 40(2), 2013, s. 323.

1972— *Şehirde Yaşamı Öğrenme*

1973— *Etnik Çalışmaları Öğrenme: Kavramlar ve Stratejiler*

1974— *Amerikan tarihini Öğrenme: İlgiliyi Araştırma*

1975— *Sosyal Bilgilerde İhtilaflı Konular: Modern Bakış Açısı*

1976— *Amerikan Mirasının Değerleri: Zorluklar, Durum Çalışmaları ve Öğretim Stratejileri*

1977— *Karar Verme Yeteneğini Geliştirme*

1970’li yıllarda Sosyal Bilgiler üzerine çalışmalar devam etmiştir. Özellikle James Barth, Samuel Sermis ve Robert Barr’ın Sosyal Bilgiler eğitiminin *vatandaşlık aktarımı, sosyal bilim ve yansıtıcı inceleme alanı* olarak üç yaklaşımını analiz ettiği çalışmalarının önemli etkileri olmuştur.³⁷ Vatandaşlık aktarımı olarak Sosyal Bilgiler eğitiminin amacı kültürün temel değer ve inanışlarını genç nesillere aktarmaktır. Toplumsallaşma diğer bir ifadeyle sosyalizasyonu amaçlayan bu yaklaşımda yöntem öğretmen merkezli bir öğrenme ve öğretme sürecine dayanmaktadır.³⁸ Sosyal bilim olarak Sosyal Bilgiler yaklaşımı, öğrencilere sosyal bilimlere ait bilgi, beceri ve değerlerin kazandırılmasının etkili vatandaşlık için en iyi yol olduğu görüşüne dayanır. Öğrenciler birer küçük sosyal bilimci olarak sosyal bilimcilerin bir sorunu çözerken kullandıkları yöntemi kullanır, kaynaklara ve kanıtlara dayalı öğretim etkinliklerine katılır.³⁹ Öğrenci merkezli etkinliklerin hâkim olduğu bu anlayışta öğrenciler kendi bakış açılarını oluştururlar. Yansıtıcı inceleme alanı olarak Sosyal Bilgiler yaklaşımına göre siyasal demokraside vatandaşlığın en önemli gerekliliği karar verme olduğundan Sosyal Bilgilerin en önemli amacı da öğrencilerin karar verme becerilerinin geliştirilmesidir. Diğer bir ifadeyle öğrencilere kendilerini etkileyen durumlarda karar vermeyi öğrenmeleri yaklaşımın

³⁷ Dündar, a.g.e., 2018.

³⁸ Barr, Barth ve Sermis, *The Nature of the Social Studies*, 1978; Barth ve Demirtaş, *İlköğretim Sosyal Bilgiler Öğretimi, Kaynak Üniteler*, 1997; Doğanay, a.g.e., 2003.

³⁹ Yücel Kabapınar, *Kuramdan Uygulamaya Hayat Bilgisi ve Sosyal Bilgiler Öğretimi*, Pegem A, Ankara, 2012.

amacını; araştırma, inceleme ve problem çözme de yaklaşımın odak noktasını oluşturur.⁴⁰

1970'li yıllar Sosyal Bilgiler reformunda, belirli konular, problemler ve süreçlere yoğunlaşırken, Sosyal Bilgileri net bir yöne taşıyabilecek temel düşünce için dikkate değer olmayan ilginç bir on yıl olarak değerlendirilmektedir. Program uygulamalarının yaygınlaştırılması sorunun çözümüne çok az ilginin yöneltilmesi reformların etkilerini sınırlamıştır. Okullar 1960'ların sonlarında ve 1970'lerin başlarında ülkedeki oluşan radikal siyasi iklim için ideolojik olduğu kadar örgütsel olarak da hazırlıksız yakalanmıştır. Hızlı bir şekilde, pahalı materyallerin satın alınabildiği durumdan mali kesinti ve azaltılmış okul bütçeleri dönemine geçiş olmuştur. Proje materyallerinin kullanımı okullarda kayda değer bir ilerleme sağlayamamıştır.⁴¹ Bu dönemde Sosyal Bilgiler öğretmenleri de dahil olmak üzere tüm öğretmenlerin temel amacı sosyalleşme olmuştur. Diğer bir amaç ise öğrencilere basılı ve diğer eğitim materyallerinden nasıl öğreneceklerini öğretmekti. Sosyalleşmenin bir başka bileşeni olan vatandaşlık, "Amerikan değerlerinin" savunulmasını ve onları telkin etme taahhüdünü içeriyordu. Derece, yöntemler ve belirli değerler farklılık gösterse de neredeyse tüm öğretmenler yapılmaması istendiği halde telkin yöntemi ile öğretime devam etmişlerdir. Öğretmenler ve veliler, toplumun değerlerini korumanın ve sürdürmenin onun örgün eğitim sisteminin işlevleri olduğuna ve belirli bir içeriği bilmenin başlı başına bir amaç değil, önemli bir sosyalleşme aracı olduğuna inanmışlardır.

1968 olaylarından sonra güçlenen ırkçılık karşıtı harekete paralel olarak müfredata güçlü bir şekilde giren çok kültürlü eğitim anlayışı etnik farkındalık ve duyarlılık geliştirmeyi ve önyargıyla mücadele etmeyi, böylece çocuğa "kültürel benlik" duygusuna dayanan bilinçli bir tutum kazandırmayı amaçlamıştır. Bu durumun çoğulculuğun ve etnik mirasın yeniden canlandırılmasının milyonlarca insanın hayatını iyileştirdiği sonucuna varan uzmanlar olmuştur. Ancak duruma eleştirel yaklaşan uzmanlar ise sosyalleşme ve siyasallaşma için gerekli olan herhangi bir ortak kimlik duygusunu paramparça edecek ölçüde

⁴⁰ Barr, Barth ve Sermis, a.g.e, 1978; Barth ve Demirtaş, a.g.e., 1997; Doğanay, a.g.e., 2003.

⁴¹ Hertzberg, a.g.e,s. 138.

çoğulculuğun gelişmesine izin verilmesinin birlik yerine çoğulculuğun vurgulandığı dünyanın her yerinde olduğu gibi iç kargaşa ve karışıklığa yol açacağını belirtmişlerdir.⁴²

1980-2003: Sosyal Bilgilere Yoğun Eleştiriler

Sosyal Bilgiler müfredat reformu için büyük miktarda insan ve para kaynağı kullanılsa da sınıf uygulamalarındaki etkisi sınırlı olmuştur. 1980’li yıllar bir anlamda Sosyal Bilgilerin düşüşünü yaşamıştır. Sosyal Bilgilerin etkili olmadığı, esas içeriği olan derslere dönülmesi fikri gündeme gelmiştir. Özellikle Sosyal Bilgilerin eklektik yapısı yerine disiplinlerin ayrı olarak verildiği geleneksel yaklaşıma geri dönmüştür. Tarihin etkisi yeniden gündem olmuştur. 1983’te yayınlanan *Risk Altında Ulus* raporu içeriğin önemini vurgulamıştır. Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyi de yeni tanımında tarih ve diğer sosyal bilimlerin şemsiyesi ifadesini kullanırken alternatif yaklaşımlara desteğini azaltmıştır.⁴³ Sonuç ise tarih ve diğer bilimlerde özellikle dünya tarihi ve coğrafyada gözle görülür bir artış, seçmeli Sosyal Bilgiler önerilerinde düşüş olmuştur. 1990’lı yıllara gelindiğinde ise Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyi (NCSS) Sosyal Bilgilerin öğretimini “Yeni Sosyal Bilgiler” anlayışına uygun amaç, içerik ve yöntemle yapılandırılmacılığa bağlı, disiplinler arası, bütünleşmiş ve tematik bir anlayışla ele alınmasına karar vermiştir.⁴⁴ Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyinin (NCSS) 1994’te yaptığı tanıma göre Sosyal Bilgiler sosyal ve beşerî bilimlerin bireyin vatandaşlık becerilerini geliştirmek amacıyla kaynaştırdığı ders olarak sunulmuştur. İçeriğin tarih, coğrafya, antropoloji, arkeoloji, ekonomi, hukuk, felsefe, siyasal bilimler, din ve sosyoloji, ile matematik ve doğa bilimlerinin ilgili konularından oluşturulabildiği belirtilmiştir. Sosyal Bilgiler eğitimi ile ilgili öğrenme alanları da (a) kültür, (b) zaman, süreklilik değişim, (c) insanlar, yerler, çevreler, (d) bireysel gelişim ve kimlik (e) bireyler, gruplar ve kimlikler (f) güç, otorite ve yönetim, (g) üretim, dağıtım ve tüketim (h) bilim, teknoloji ve toplum (i) küresel bağlantılar (j) vatandaşlık idealler ve uygulamaları olarak verilmiştir. Ancak yine de bazı eyaletlerde tek disiplinli anlayışa dönmüştür. Örneğin Virginia

⁴² John Jarolimek, “Born Again Ethnics: Pluralism of Modern America”, *Social Education*, 1979, s.204-209.

⁴³ Ronald W. Evans, “Social Studies Wars, Now And Then”. *Social Education*, 2006, s. 320.

⁴⁴ Öztürk, a.g.e., 2006, s. 45

Eyaleti tarih standartlarını belirlemiştir. Vatandaşlık müfredatını yeniden tarih, coğrafya, vatandaşlık bilgisi, yönetim ve ekonomi üzerine oluşturmuşlar, geleneksel Amerikan tarihinin öğretimine önem vermişlerdir. Bunda 11 Eylül (2001) olaylarının etkisi büyük olmuştur. Kongre Geleneksel Amerikan tarihinin öğretimine öncelik vermiş, George W. Bush vatandaşlık eğitimini güçlendirmek için “Biz İnsanlar – We The People” girişimini başlatmıştır.

Sosyal Bilgilerin tanımı, içeriği etkililiği üzerine tartışmalar bugün de devam etmektedir. Ronald W. Evans’ın 2004 yılında yayınlanan *Sosyal Bilgiler Savaşları: Çocuklara Ne Öğretmeliyiz?* [Social Studies Wars: What Should We Teach The Children ?]⁴⁵ adlı eserinde de belirttiği gibi sosyal bilgilerin içeriğinin ne olması gerektiği üzerine daha çok tartışmaya ihtiyaç bulunmaktadır. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de dünyada yaşanan siyasal, ekonomik ve toplumsal gelişmeler Sosyal Bilgilerin geleceğini etkileyecektir.

Tablo 2’de Amerika Birleşik Devletleri’nde Sosyal Bilgiler alanında 1980 ile 2003 yılları arasında gerçekleşen önemli olaylar yer almaktadır:⁴⁶

Tablo 2: Sosyal Bilgilerde Dönüm Noktaları (1980-2003)

1980’ler	Sosyal bilgilerin eklektik yapıdaki müfredatı etkin olmamakla eleştirildi.	1983’te <i>Risk Altında Ulus</i> raporu Politika yapıcılara sorumlulukla esas içeriğe dönmeleri hususunda çağrıda bulundu.
----------	--	---

⁴⁵ Ronald W. Evans, *Social Studies Wars: What Should We Teach the Children*, Teachers College press, New York, 2004.

⁴⁶ Saxe,a.g.e., 2004, s. 102

1989	Politika yapıcılar tarih ve coğrafyada yoğun bir içerikle halk eğitimi için daha etkili program talebine karşılık verdiler. Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyi göz ardı edildi.	Charlottesville’de eğitim zirvesi 2000 hedefleri için çerçeveyi onayladı.
1994	Hükümet, ulusal akademik gelişim standartlarının bedelini ödedi. NCSS kendi bağımsız içerik standartlarını geliştirdi.	Arkansas valisi Bill Clinton tarafından 2000 Eylem Hedefleri yasalaştı.
1995	Yoğun tarih merkezi standartlarıyla bazı eyaletler okul müfredatında tek disiplinli yapıya döndü ve doğrudan resmi değerlendirmeye bağlı kaldı.	Virgina yayını tarih standartlarını belirledi.
1994-2003	Siyaset yapıcılar vatandaşlık müfredatını yeniden tarih, coğrafya, vatandaşlık bilgisi, yönetim ve ekonomi üzerine kurdular.	Kongre Sosyal Bilgilerin değil Geleneksel Amerikan tarihinin öğretimi için 250 milyon doları onayladı. İlk bağış 2001’de yapıldı. George W. Bush vatandaşlık eğitimi güçlendirmek için “Biz İnsanlar” girişimini başlattı.

Buna göre 1980’lerden 2003’e kadar Sosyal Bilgilerin dönüm noktaları olarak müfredatın etkin olmamakla eleştirilmesi, Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyinin (NCSS) göz ardı edilmesi, kendi bağımsız içerik standartlarını geliştirmesi, bazı eyaletler okul müfredatında tek disiplinli

yapıya dönmesi, vatandaşlık müfredatının yeniden tarih, coğrafya, vatandaşlık bilgisi, yönetim ve ekonomi üzerine kurulması gösterilebilir.

Sonuç

İlkokuldan itibaren tarih, coğrafya, hukuk, sosyoloji, ekonomi alanında birçok bilginin çok disiplinli ya da disiplinler arası yaklaşımla öğrenci seviyesine uygun olarak ele alındığı ve temel amacı etkin vatandaş yetiştirmek olan Sosyal Bilgiler dersi diğer ülkelerde olduğu gibi ilk olarak ortaya çıktığı Amerika Birleşik Devletleri'nde önemli tarihsel süreçler yaşamıştır. Bu süreçler *Sosyal Bilgilerin Ortaya Çıkışı, II. Dünya Savaşı ve Sosyal Bilgiler, 1950-1968 Soğuk Savaş ve Uluslararası Rekabetin Sosyal Bilgilere Yansımaları, 1968-1980 Sosyal Bilgilerde Vatandaşlık Eğitimine Dönüş, 1980-2003 Sosyal Bilgilere Yoğun Eleştiriler* başlıkları altında incelenmiştir. Sosyal Bilgilerin ortaya çıkışında Sosyal Bilgilerin tarih merkezli müfredat yerine geçmesi, Amerikan hükümetinin desteği ile Amerikan okullarına Sosyal Bilgiler dersinin girmesi, Sosyal Bilgiler Ulusal Konseyinin (NCSS) kurulması, bilimsel temelli Sosyal Bilgiler serilerinin yayınlanması, Sosyal Bilgilerin hükümet politikası olarak kabul edilmesi, Sosyal Bilgiler karşıtlığının öneminin azalması önemli dönüm noktaları olarak gösterilmiştir. II. Dünya Savaşı sürecinde Sosyal Bilgiler programında kahramanlık temasına daha fazla vurgu yapılmış, özellikle vatandaşlık eğitimi ön plana çıkmıştır. Savaş sırasında Amerikan tarihine büyük ölçüde odaklanılsa da siyaset bilimi ve vatandaşlık konuları da gündemde olmuştur. 1950'lere gelindiğinde vatandaşlık eğitimi ekseninde bir Sosyal Bilgiler anlayışı sorgulanmaya başlanmıştır. Eleştirmenler mükemmelliği hedeflemek yerine sosyal konular üzerine odaklanıldığı için genel olarak Avrupa'daki okullardan özelden de SSCB okullarından geri kalındığını öne sürmüşlerdir. Bu süreçte Sosyal Bilgiler kavramı tartışmaya açılmış, sosyal bilimlerin başlı başına branşlar halinde müfredatlara dahil edilmesi gerektiği, branşlardaki akademik derinliğin sağlanmasının okulların eğitim kalitesini yükselteceği beklentisi dile getirilmiştir. 1960'ların sonlarına gelindiğinde toplumsal krizler, ırk ayrımcılığı, soğuk savaşın sıcak savaşa dönüştüğü Vietnam Savaşı'nın ABD'deki yansımaları Sosyal Bilgiler eğitiminin yeniden öğrencileri yaşadıkları ve gelecekte yaşayacakları dünyanın sorunları ile ilgilenen vatandaşlık eğitimine yönlendirmiştir. 1980'lerden 2000'lere kadar ise

Sosyal Bilgilere yoğun eleştiriler devam etmiştir. Özellikle Sosyal Bilgilerin vatandaş yetiştirme amacı sosyal bilgilerin tek disiplinli ya da disiplinler arası yapıda verilmesine etkide bulunmuştur. Sosyal Bilgiler üzerine tartışmalar en çok da içerik üzerine yoğunlaşmış, disiplinler arası anlayışta etkin vatandaş için gerekli bilgilerin yeterince öğretilmediği söylenmiştir. Oysaki günümüz dünyasında bilgiye erişim yolları artmış, bilgiyi kullanma ve üretme ön plana çıkarken diğer insanlarla uyumlu bir yaşam sürebilmek için öğrencilerin temel değer ve becerilerinin geliştirilmesi ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Bu konuda en etkili olabilecek derslerden biri de ilkokuldan itibaren verilen Sosyal Bilgiler dersi. Sosyal bilgilerin tarihsel gelişimini göz önünde bulundurarak gelecekte de değişime ve gelişme açık olduğu unutulmamalıdır.

Kaynakça

Açıklan, Mehmet, *Araştırmaya Dayalı Sosyal Bilgiler Öğretimi*. Yeni İnsan Yayınevi.

İstanbul, 2017.

Aktan, Sümer ve Saylan, Nevin. “Bir öğretim alanının doğuşu: ABD’de sosyal bilgilerin gelişimi (1893-1916)”. *Journal of Social Studies Education Research*. 4(2), 2013, ss. 55-78.

Atwood, Virginia A. “A Historical Perspective of Social Studies” *Journal of Thought*, 17(3), 1982, ss. 7-11.

Barr, R., Barth, D., Sermis, S.S. *The Nature of the Social Studies*. ETC Publications, California, 1978.

Bart, James. L., Demirtaş, Abdullah. *İlköğretim Sosyal Bilgiler Öğretimi, Kaynak Üniteler*. YÖK/Dünya Bankası Milli Eğitimi Geliştirme Projesi Yayınları, Ankara, 1997.

Bilgili, Ali Sinan. “Geçmişten günümüze sosyal bilimler ve sosyal bilgiler”. *Sosyal Bilgilerin Temelleri*. (Ed.). A.S. Bilgili, PegemAkademi. Ankara, 2013. ss. 1-34.

Binford, Paul. E. “The Radical Reforms: A Historic Shift In The National Council For Social Studies”. *American Educational History Journal*. 40(2), 2013. ss. 317-334.

Cogan, John. J. “Social Studies: Past, Present, Future”, *Educational Leadership*, 1976, ss.293-295.

Dhandhania, Tanushree, “The Importance Of Social Studies In The School Curriculum” 2016. <http://www.progressiveteacher.in/the-importance-of-social-studies-in-the-school-curriculum> Erişim tarihi 28.10.2018

Doğanay, Ahmet. "Sosyal Bilgiler Öğretimi". *Hayat Bilgisi ve Sosyal Bilgiler Öğretimi*. C. Öztürk& D. Dilek (Ed.), Pegem A, Ankara, 2003, ss.17-52

Dündar, Şahin. "Sosyal Bilgilerde İçerik ve Temel Kavramlar". *Sosyal Bilgiler Öğretimi*. Eds. H.Çalışkan ve B. Kılcan. İstanbul: Lisans Yayıncılık, 2018, ss.14-52.

Evans, Ronald. W. *Social Studies Wars: What Should We Teach the Children*. Teacher College Press, New York, 2004.

Evans Ronald. W. "Social Studies Wars, Now And Then", *Social Education*,70(5), 2006, ss. 317–321.

Fenton, Edwin ve Good, John M. "Project Social Studies: A Progress Report," *Social Education* 2 April 1962,ss.206-208.

Halvorsen, Anne-Lise Faye , *The Origins and Rise of Elementary Social Studies Education, 1884 to 1941*. The University of Michigan Yayınlanmamış Doktora Tezi, 2006.

Hertzberg, Hazel Whitman, *Social Studies Reform 1880-1980*, SSEG Publications,Brodway, 1981.

Holland, Gini, *The 1960s*. Lucent Books, 1999.

Hunt, Erling M., *Citizens for a New World*, National Council for the Social Studies Washington D.C.,1944.

Jarolimek, John "Born Again Ethnics: Pluralism of Modern America," *Social Education*, 43, March 1979, ss. 204-209.

Kabapınar, Yücel, Kuramdan *Uygulamaya Hayat Bilgisi ve Sosyal Bilgiler Öğretimi*. Pegem Akademi, Ankara, 2012.

Özmen, Cengiz. "Dünyada ve Ülkemizde Sosyal Bilgiler". *Sosyal Bilgiler Öğretimi*. Ed.C. Dönmez ve K. Yazıcı.: Pegem Akademi. Ankara, 2015, ss.4-21,

Öztürk, Cemil. "Sosyal Bilgiler: Toplumsal Yaşama Disiplinler Arası Bir Bakış". *Hayat Bilgisi ve Sosyal Bilgiler Öğretimi: Yapılandırıcı Bir Yaklaşım*. Ed. C. Öztürk. Pegem Akademi, Ankara, 2006, ss. 22-50.

Patrick, John J. "Implications of Political Socialization Research for the Reform of Civic Education," *Social Education*, 33, January 1969, ss. 15-21.

Perrotta, Katherine Assante; Bohan, Chara Haeussler "More Than A Feeling: Tracing The Progressive Era Origins Of Historical Empathy In The Social Studies Curriculum, 1890–1940s" *The Journal of Social Studies Research*, 42, 2018,ss. 27–37.

Report of the Committee of Ten on Secondary School Studies, Amerikan Book Company, New York, 1894.

Saxe, David Warren. *Social Studies in Schools: A History of the Early Years*. State University of New York Press, Albany, 1991.

Saxe, David Warren. On the alleged demise of social studies: the eclectic curriculum in times of standardization-a historical sketch. *International Journal of Social Education*, 18(2),2004. ss. 93-102.

Taba, Hilda and Tils, William Van, *Democratic Human Relations: Promising Practices in Intergroup and Intercultural Education in the United States*, National Council for the Social Studies, Washington, D.C., 1945.

Tay, Bayram. “Sosyal Bilgiler Öğretiminin Dünü, Bugünü Ve Yarını”, *Sosyal Bilgilerin Temelleri*. Ed. R. Turan ve K. Ulusoy, Pegem Akademi, Ankara, 2015, ss. 2-18.

Extended Abstract

Social studies course, whose main purpose is to prepare students for social life as active citizens of the future, consists of disciplines related to social sciences. The teaching of social sciences consisting of disciplines such as history, geography, law, economy and sociology, which examines the facts and events related to social reality and deals with human behaviour with its social and cultural aspects, is important. Since primary school, much information in the fields of history, geography, law, sociology, and economics are covered in the social studies course with a multidisciplinary or interdisciplinary approach, in accordance with the level of the student. The information source of social studies is not limited to social sciences. In addition to social sciences, science, consumer issues, current events, environment, school life, daily life, media, popular culture, and art are also considered as information sources that social studies benefit from.

The inclusion of social studies in the school curriculum since basic education also reveals its importance in the life of the student. Social Studies is included in the school curriculum by integrating the subject content of sciences such as history, geography, economics, sociology, political science, anthropology or as a standalone course. Social studies enable students to understand how different societies of the world have developed, important events that occurred in the past, enduring ideas, outstanding personalities who have influenced people's lives in both local and global contexts. Developments in social sciences from ancient times to the present have also contributed to the development of the field of social studies. Although social studies first emerged in the United States in 1916 as a course covering social sciences, history, geography, philosophy, etc., which constitute the content of social studies since ancient times. It is known that the subjects were given in civilizations such as Ancient Greece, Rome, Egypt, Mesopotamia, China and India. For example, philosophy in Athens and China, law in Rome, and geography education in Sumer were at the forefront. However, it can be said that the entry of the courses within the scope of social studies into school programs was mostly in Western Europe and North America in the 19th century.

No matter where in the world, the development of social studies has been affected by the political and social changes of the society in which it is located. In the United States, where social studies first emerged in its current meaning, this course also went through many developmental periods. These changes can be evaluated in the context of the development of social studies in the world. The social studies course, which has a history of more than a century, continues to develop in terms of both its content and purposes. It will be useful to know the historical background to better understand social studies. In this article, the historical development of social studies from past to present will be discussed in the context of the United States of America, where it first appeared.

In the Colonies, education in America was basically religious. Secular subjects including history and geography, and later Greek classical texts, were not taught until the beginning of Latin grammar schools. Until 1746, social studies education did not gain any visible support. Both Benjamin Franklin and Thomas Jefferson found it appropriate to study history, geography, and citizenship, believing that education would be more secular and practical for an enlightened citizenship. In the early 1800s, the inculcation of patriotism was accompanied by the national/nationalist underpinnings of the school curriculum, thus making American history an unshakable place in the social studies curriculum even today. In terms of teaching method, the passive position of the student in the system based on the textbook and rote, and the efficiency of the lesson taught with the lecture method were seen as problems. In the United States, ideas about how history education should be given were put forward with the work of committees of ten and seven.

According to the recommendation of the Committee of Ten, which was established by the American National Education Association (NEA) and focused on school programs in secondary education, the history course should be given in an eight-year period starting from the fifth grade to the twelfth grade. In the seventh and eleventh grades, American History, Greek and Roman History, French and English history should be mainly covered. Following the approval of the Committee of Ten report, the American Historical Society established a Committee of

Seven in 1896, made up of professors who researched history teaching at the high school level. The Committee of Seven proposed four periodization in history teaching, called “Block of Four”, namely ancient, medieval, modern history and American history, and emphasized the key role of history in the transition from the theme of loyalty and patriotism to the citizenship of modern times, unlike the previous practices.

In the period between 1900 and 1916, theorists presented justifications for social studies. With the effect of progressive education approach, it is aimed to realize effective citizenship education in social studies. As a member of a social group, man had to deal with the issues and problems created by modernity. The new progressive American curriculum would therefore not only focus on the past but would also seek to meet man’s needs for contemporary societal aspects. Thomas Jesse Jones and Arthur Dunn have proposed the idea that modern problems can be the focus of citizenship education, and under the leadership of David Snedden, critics have argued that social studies should replace a history-based curriculum.

In 1916, the Social Studies Committee, formed at the initiative of the National Education Association, convened under the chairmanship of Thomas Jesse Jones and published a report. In the first part of the report, the definition of social studies is given as “the subject area directly related to understanding how the individual and society as a member of the social group develop and are organized”. The purpose of social studies is stated as “to ensure that the individual is as effective and productive as possible in society and business life within the context of social productivity”. The development of social studies in the United States, which started with this report, was influenced by John Dewey’s progressive education approach, especially at the point that social studies should prepare students for real life. In 1916, with the support of the Social Studies Committee of the National Education Association and the American Government, classes were started to be given in schools under the name of social studies.

The National Council for Social Studies (NCSS), which promoted social studies, was established in 1921, and the establishment of the council made social studies a more institutional course and teaching

area. After the establishment of the National Council of Social Studies, publishing houses also showed their support and presented textbooks and materials related to the field. Harold Rugg published scientifically based social studies series in the 1930s. In the same years, the existence of social studies as a government policy became even more effective. In these periods, the opposition to social studies also lost its importance. The American Historical Association has also promoted social studies. During the Second World War, the theme of heroism was emphasized more in the social studies program, especially citizenship education came to the fore. The 16th Annual of the National Council for Social Studies advocated intergroup and intercultural education, which included the study of values for citizenship, the full participation of all majority and minority groups in American life, the promotion of better human relations for society, the sharing of scientific findings, and the development of critical thinking. In the United States, after the Second World War, in the 1950s, a social study understanding began to be questioned on the axis of citizenship education. The curriculum projects shaped by these views began to receive strong support with the launch of the Sputnik satellite by the USSR in 1959. The National Council for Social Studies (NCSS) encouraged students to receive education in accordance with their academic level, and for teachers, education in the academic field rather than social studies.

By the end of the 1960s, social crises, racial discrimination, and the repercussions of the Vietnam War, in which the cold war turned into a hot war, began to shake the order in the USA. This process has led students to citizenship education, which deals with the problems of the world they live and will live in the future, instead of the understanding of prioritizing the sub-disciplines of social sciences, which has been emphasized by the “New Social Studies” movement, which has been going on since the 1950s. Although large human and financial resources have been used for social studies curriculum reform, its impact on classroom practice has been limited.

In a sense, the 1980s experienced the decline of social studies. The idea of returning to the lessons with the main content, which is not effective in social studies, has come to the fore. Instead of the eclectic structure of social studies, the traditional approach in which disciplines

are given separately has been returned. The influence of history has once again been on the agenda. The result was a noticeable increase in history and other sciences, especially in world history and geography, and a decrease in elective social studies proposals. In the 1990s, the National Council of Social Studies decided that the teaching of social studies should be handled with an interdisciplinary, integrated, and thematic approach, connected to constructivism, with purpose, content and method in accordance with the understanding of “New Social Studies”. However, some states have returned to a single-disciplinary approach. For example, the state of Virginia has set history standards. They reconstructed the citizenship curriculum on history, geography, civics, management, and economics, and gave importance to the teaching of traditional American history. The events of September 11 (2001) had a great impact on this. Congress prioritized the teaching of traditional American history, and George W. Bush launched the “We the People” initiative to strengthen civic education. Discussions on the definition, content and effectiveness of social studies continue today. Social Studies Wars: What Should We Teach Children? As he stated in [Social Studies Wars: What Should We Teach the Children?] more discussion is needed on what the content of social studies should be.

As a result, in the USA, where much information in the fields of history, geography, law, sociology, and economics have been handled in accordance with the level of the student with a multi-disciplinary or interdisciplinary approach since primary school, the social studies course, whose main purpose is to raise active citizens, first emerged as in other countries. has experienced important historical processes. These historical processes cannot be separated from the social and political developments of the countries. In particular, the aim of social studies to raise citizens has had an impact on the delivery of social studies in a single or interdisciplinary structure. Discussions on social studies mostly focused on the content, and it was said that the necessary information for an active citizen in interdisciplinary understanding was not adequately taught. However, in today’s world, the ways of accessing information have increased, the use and production of information has come to the fore, and the need to develop the basic values and skills of students has emerged to lead a harmonious life with other people. One of the courses that can be most

effective in this regard is the social studies course given from primary school. Considering the historical development of social studies, it should not be forgotten that it is open to change and development in the future.